

5469 15. Marts 1889: 3. Beh. af Lovf. om Theaterdrift i Kjøbenhavn.

5470

tiden, at der maa fødes Digtere, som maa kunne til Glæde og Gavn for os Alle skaffe baade Privattheatrene og det fgl. Theater det fornødne Repertoire. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale mine Meningsfæller og Andre, at stemme for nærværende Lov saaledes som den er affattet, uagtet ogsaa jeg mener, at der paa enkelte Punkter er gaaet det fgl. Theater vel nær.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem har ifølge Forretningsordenen ikke havt Ret til at tale fra den Plads, han havde valgt sig.

Scharling: Jeg er fuldstændig uenig med den sidste ærede Taler i den Formening, at det fgl. Theaters Venner med Glæde vil se denne Lov gjeennemført. Jeg har desværre tværtimod den Overbevisning, at der næppe vil gaa saa grumme lang Tid, før man vil se det beklagelige Resultat, som jeg er overbevist om vil fremkomme. Naar den ærede Minister saa stærkt fremhævede, at der ved denne Lov raades Bod paa den Uret, der begaas mod de danske Forfattere, skal jeg bemærke, at jeg har erklæret mig ganske enig i, at man raadede Bod paa denne Uret ved Ophævelsen af de for Privattheatrene indskrænkende Bestemmelser i Privilegiet; men jeg skal dog tillige bemærke, at det jo er en Uret, som nærmest beror paa de administrative Reglementer for baade det fgl. Theater og de private Theatre, og som der altsaa kunde være raadet Bod paa fra Administrationens Side. Den ærede Minister er enig med mig i, at det er af største Betydning for det fgl. Theater at bevare det egentlig klassiske, nationale Repertoire. Uenigheden mellem os gaar ud paa bort forskellige Skjøn over, hvorvidt dette vil kunne naas ad den i Loven tilføjede Vej eller ikke. Herimod kan der efter Sagens Natur ikke føres noget Bevis i den ene eller den anden Retning, man kan der kun have en almindelig Forventning, et Skjøn bygget paa Erfaringer fra tidligere Tid, og jeg er vedblivende af den Formening, at 10 Aar ville vise sig utilstrækkelige til at bevare, og bevare paa en for det fgl. Theater passende og værdig Maade hele den Del af Repertoiret, som bør bevares. Thi jeg regner det ikke for en heldig Bevaring, naar man for at fiktive sig et Stykke bliver

nødsaget til at give det nogle faa Gange paa en for alle høist utilfredsstillende Maade, fordi man i Diebliffet savner netop en eller nogle af disse Kræfter, som det i første Linie kommer an paa for at give Stykket en fyldestgjørende Udførelse. Det har ikke været min Agt, med den Opposition, jeg har reist mod Loven, at ville forhindre en saadan Lov som den foreliggende fra at komme ud; men jeg har været af den Formening og er fremdeles af den Formening, at der ved denne, endogsaa bortset fra Bestemmelsen i § 2, er budt Privattheatrene og Forfatterne saa store Fordele, at det vilde være lidet rimeligt, om Rigsdagen for sit Vedkommende eller særlig dette Thing skulde vægre sig ved at gaa ind paa en i sig selv forstændig og hensigtsmæssig Forandring i Loven af 1857, fordi der blev trævret en noget længere Tid end de her fastsatte 10 Aar til Bevaring af det fgl. Theaters Repertoire.

Ordføreren (Brandes): Jeg skal ikke paany optage den Diskussion, vi allerede have ført ved 2den Behandling; jeg skal kun sige et Par Ord til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), som begyndte med at opregne de Fordele, som Privattheatrene vilde have af, at denne Lov kom ud. Det er klart, at det ærede Medlem har Ret i, at Privattheatrene vilde have meget betydelige Fordele af Loven, men Sagen er jo, at de vare usfælt stillede i Forveien, ganske afhængige af det kongelige Theaters Maade og ganske begrænsede ved Alt, hvad man kunde falde paa at forlange af dem, saa at de havde ondt ved at udfylde deres Plads, hvis man da mener, at de skulde kunne virke nogenlunde æggende paa Befolkningen. Men i første Led er det jo egentlig ikke det, det kommer an paa, at det er, for sig er Theatrene, der have Fordel af Loven, men paa, at det er Befolkningen, der faar Fordel af den. Det synes jeg er Forskjellen mellem det ærede Medlem og os Andre, som ønske Lovens Vedtagelse, at vi tænke paa de Folk, som skulle gaa i Theatrene, de, som man skulde forsøge at skaffe en kunstnerisk Dannelse og Sands for digteriske Frembringelser, medens det ærede Medlem ene og alene tænker paa det fgl. Theater. Det er jo dog ikke det eneste Theater her i Byen, og det ærede Medlem har jo som saa